

Heiðrik á Heygum er aktuellur við framsýning á Norðuratlantsbryggjuni, sjónbondalag og stuttfilmi á CPH:PIX og eini flöguútgávu, sum er ávegis

MYNDIR: REBEKKA RAFAEL

Heiðriki sjálvum. Meistarligt í báðum færum. Episkt grípandi í fyrri færinum og konsist vundið uppá trád í seinna færinum», skrivaði Birgir Kruse millum annað á blogginum.

Umheimurin víst Heiðriki ans

Men tað eru ikki bara føroyskir ummæl- arar og eygleiðarar, sum rósa Heiðriki. Sum nevnt er áður umrødda sjónbanda- lag, »Aldan reyð«, við á CPH:PIX. Hetta er ein heiður í sær sjálvum, tí av omanfyri 100 sjónbandaløgum varð hansara valt út saman við 25 øðrum. Hetta frammanfyri sjónbandaløg hjá nøvnum sum Fallulah og The Rumour Said Fire.

Uppaftur nógv størri er tað tó, at fólkin handan heimasíðuna Vimeo.com, hava peikað á hetta sama sjónbanda- lag, sum eitt av teirra yndissjón- bondum.

Vimeo.com er ein heimasíða, har brúkararnir kunnu deila sjónbond, teir sjálvir hava gjørt, við onnur. Um ár- skiftið søgdu hagtølini, at heimasíðan hevði 65 milliónir ymisk vitjandi hvønn mánað, umframt at Vimeo.com hevur omanfyri átta milliónir skrásettar brú- karar. Fólkin handan heimasíðuna eru øll film- og sjónbandaframleiðarar í New York. Og tað eru hesi fólkin, sum hava valt »Aldan reyð« hjá Heiðriki,

sum eitt av teimum sjónbondunum, tey dáma best.

– Tað er eitt sera stórt herðaklapp, at tey hava valt mítt sjónband millum tey, sum skulu umboða teirra síðu út- eftir, sigur Heiðrikur, sum annars ikki leggur stórt í, hvat ummælalarar siga og skriva um hansara verk. Tí hóast nógv rós er tað eisini onkur, sum hevur funn- ist at Heiðriki. Millum annað fýsti um- mælarin Høgni Djurhuus eftir Heiðriki herfyri.

– [H]ví slepti Heiðrik á Heygum endanum, hann hevði fatur í í 2009? Hansara perla »Mítt rúm« við einari góðari søgu, einum beinraknum og klókum boðskapi og ikki minst einum framúr flottum trýssarastíli í svørtum og hvítum og gráum neyvum komposi- sjónum, er ein forbannað góður filmur. Einkin av tí, sum eg havi sæð hjá Heiðriki síðani tá, er líka gott. Eg vónaði tá, at hesin blaðungi maðurin, sum longu tá var óvanliga búgvinn í sínari list, fór at halda fram á hesi kósini. Men tíverri, nei, skrivaði hann í klummu, prentað í Sosialinum 6. januar í ár.

Arbeiðir ikki fyri fjøldina

– Eg eri akkurát byrjaður at arbeiða við filmi av álvara. Eg skal læra og roynd nýggj ting, men sjálvandi er tað keði- ligt, at Høgni ikki dámar alt, sum eg

geri, sigur Heiðrikur ikki sørt speiskur, tá eg lesi omanfyrirstandandi reglur hjá Høgna Djurhuus upp fyri honum.

– Eg eri ikki nakar crowd pleaser, sigur hann eftir at hava gruna eina løtu, og leggur so aftrat.

– Eg havi altíð hjartað við. Eg kann ikki útrykkja meg hálvtt. Men eg eri fegin, tá fólk eru glað fyri tað, eg geri og eg vil altíð gera mítt besta, sigur Heiðrik og nevnr síðani eitt ítøkiligt dømi um, hvat hann meinir við.

Tað er eitt sindur av tíð síðani. Heirik fekk eitt bræv úr Venesuela frá einum ungum manni har. Mamma hansara var sjúk, og ungi maðurin hevði spælt eitt av lögum Heiðriks fyri henni. Eina løtu lívgaðist sjúka mamman upp og var glað, tá hon hoyrði hesar tónarnar.

– At tað, eg geri, kann gera mun soleiðis, er feitt, heldur Heiðrik.

Dagbókin hjá Heiðriki

Heiðrik á Heygum greiðir frá, at hann hevur teknað alt tað, hann minnst. Tá hann hevur teknað, hevur tónleikurin altíð verið við, so tað fall púra natúrligt at gera okkurt við tónlistina eisini.

– Og filmur er jú tónleikur og mynd- ir alt í einum. Tað helt eg vera snilt, fortelur Heiðrik flennandi um áhugan fyri ymsu listagreinunum. Eitt slag av barnsligum forvitni, hvørs áhugi fyri

fakinum er stimbraður, fasthildin og mentur stöðugt. Men tá tað kemur til íblásturin til ítøkiligu verkini, er svarið ikki heilt so einfalt.

– Tað kemur bara til mín. Ein dagin sat eg og teknaði og eg visti ikki hvat tað merkti. Í sjálvari løtuni kundi eg ikki greiða frá, hvat tað var. Men tað er eisini tí, at tað á donskum verður rópt »útryksformur«. Tí seinna kann tað, eg sat og teknaði, bráðliga geva mein- ing. Hinvegin skilji eg ikki, hvussu fólk kunnu skríggja og skrála, tá tey spæla fótibólt ella borðtennis. Men tað er somuleiðis bara útrykk, hóast eg ikki skilji tað. Ikki tí, eg hevði gjarna viljað havt tað sama nøgdsemi yvir mæ, sum nógv hava, sum hava vunnið ein dyst, hugleiðir Heiðrik, og leggur so aftrat.

– Eg kann samanbera mína list við eina dagbók. Ein dagbók er ein formur og eitt útrykk av tí degnum og tí løtuni, tú ert í. Eg havi einki fíltur og reflekteri yvir alt. Ofta verði eg spurður, hví eg hugsar um hetta ella hatta, tá tað ikki hevur nakað við meg at gera. Men eg kann ikki lata vera. Tí er empati eitt ógvuliga gott tól, tá tað kemur til list- ina, men í persónliga lívinum kann tað verða ein byrða. Eg havi tó onga skomm av at vísa, hvat stendur í mínari dagbók, sigur Heiðrik á Heygum.